

Marina Pérez Villa
Originària de Madrid
Viu a Tivissa des del juny de 2011
Bàsic 3 presencial

Origen del qualificatiu *gilipolles*

Existia en l'època del duc d'Osuna, pel segle XVI, un personatge de alta categoria anomenat Don Gil Imón. Uns diuen que era un destacat fiscal del Consell d'Hisenda de l'època de Felip III. Altres fonts diuen que aquest representant governamental era en realitat un insigne alcalde.

Don Gil Imón, pel seu càrrec devia tractar amb gentes de altes esferes; acudia a reunions de boato on es debatia sobre assumptes d'estat de gran transcendència.

A aquests actes socials assistia sempre en companyia de les seves dues filles. A les noies, xavales o jovenetes en aquell temps se les denominava *polles*. Físicament no eren agraciades, i sembla que a aquesta mancança física se sumava una minva intel·lectual destacable. Per consens general la primera impressió era que les xavales o *polles* eren notablement lentes d'entesa, lerdas.

Els esdeveniments socials als que assistia Don Gil Imón eren freqüents. La seva presència en cerimònies, festes i compromisos no sorprenia a ningú, y menys que viniera sempre en companyia de les seves filles.

Quan aquest fiscal es trobava reunit, les seves filles suportaven aquelles dures hores de tedi sospirant perquè algun noi o *pollastre* se les aproximara per parlar-les.

No obstant, els seus pretendents eren poc inclinats a la luxúria o el romanticisme, en quan comprovaban que, a part de adefesios, les polles eren a més bastant bobaliconas.

Així, de aquesta manera, quan apareixia Don Gil Imón en companyia de les seves filles, s'anunciava: "¡Aquí arriben Don Gil i les seves polles!"

La situació, una i altra vegada repetida, va a donar lloc a l'associació mental de tontuelidad amb Don Gil i les seves polles. I va estendre per tot Madrid, que va compondre una paraula especial, castissa, nascuda a Madrid.

Olga Mikhaïlovna Trusova
Originària de Rússia
Viu a Móra d'Ebre des de l'octubre de 2010
Bàsic 3 presencial

Carnestoltes **(Maslenitsa)**

D'acord amb els cànons de l'Església Ortodoxa, aquesta setmana tenia la intenció de preparar els creients a dejunar quan cada un havia de sentir l'estat d'ànim, el moment rellevant, avançar restriccions físiques i la reflexió espiritual intesa. En la forma tradicional russa de la vida, aquesta setmana va ser la més viva, plena d'alegria, de vacances de viure.

Anomenat Carnestoltes just, ampli, borratxo, *obzhornoy*, *nazoritelnitsey*, era una setmana on cantaven i ballaven, menjaven, bevien, un amic a l'amic solia anar a visitar.

Carnestoltes celebrat a tota Rússia, i als pobles i ciutats es va pensar en una celebració de tot el poble rus, una visita obligada.

Hi ha activitats complexes incloses, com l'esquí de les muntanyes, passejades en trineu i cerimònies diverses en honor dels recent casats, baralles a cops de puny, desfilades de màscares, jocs de guerra, com *la presa de la fortalesa del nen*, etc.

Un tret característic del carnaval estava menjant una gran quantitat d'aliments grassos i begudes alcohòliques. De la beguda, la cervesa era la beguda preferida, i dels aliments era la crema agra, el formatge *cottage*, ous, tot tipus de productes de faina (creps, pastissos de formatge, matolls, pastissos...). Els pancakes estaven banyats en oli.

El predomini de la farina i de productes làctics va ser causada per la prohibició de l'església sobre l'ús de la carn en la setmana abans de la Quaresma.

María Asunción Astigarraga Feltes
Originària del Paraguai
Viu a la Torre de l'Espanyol des de l'octubre de 2009
Bàsic 3 presencial

Mitologia guaraní:
el Pombero — Karai — Pyharé — señor de la noche — home de la nit
(follet guaraní)

Diu la llegenda que es un hom robust i pelut, amb braços llargs que els arrosega per terra, mans grans, cames curtes amb peus groixuts mirant cap endarrera, no té articulacions del colze i genoll, per això els seus moviments són toixarruts i grotescs, porta un barret de palla, i va sense roba, el seu membre viril gros es tapa per la espessa barba que li arriba fins a terra.

Te cura del bosc i els animals salvatges. S'empenya moltíssim si algu caçador mata més presa dels que s'ha de menjar. Si això passa es transforma en qualsevol animal o planta i amb engany porta a l'infractor a internar-se al bosc o es perdre.

Amenaça a les dones i viola a aquella que públicament posa en dubte la vitalitat del seu marit, també pot prenyar a les dones que no el conviden a tabac, mel, aliment que hi l'agraden moltíssim.

Quan el Pombero és enemic, s'està exposat al perill dins el bosc, perquè sempre amb engany intenta perdre'le en l'espesura del bosc. Algunes vegades provoca estranys accidents dins de les masies, com ara qui tanca portes, qui caigui estries de cuina, misteriosament. Ells que són enemics amb ell en les nits, escolten passos i veus al voltant de la masia com si algú camina pel pati en les nits.

Per contra si és amic, té avantatges, el de manera invisible guia al caçador fins al lloc on es troben les preses més bones. Per guanyar-se la seva amistat, cal deixar-li, cada nit, durant 30 dies sense interrupció, darrere de la masia els seus aliments que l'agraden.

Mai s'ha de nomenar-lo en veu alta dins de la casa, perquè això ho fa empenyar i es posa molt neguitós.

I gos i gat, això s'ha acabat.